

[Holstein.]

et lukket Pengemarked med Hjemførelsespligt og Udførselsforbud — og det lukkede Pengemarked maa vi selvfølgelig opretholde; da vi havde suspenderet Guldindløseligheden i Krigens Aar, havde vi jo ogsaa Udførselsforbud for dansk Mønt —, har Nationalbanken i sin Magt ved Hjælp af Diskontoen og, hvis det ikke skulde slaa til, eller man ikke ensidigt vil benytte Diskontoskruen, saa ved Hjælp af toldpolitiske Foranstaltninger at holde Kronen paa et saadant Stade, i en saadan Kurs, at vi ikke alene har en stabil Valuta, men til en hvilken som helst Tid kan have en Krone, hvis indre og ydre Værdi svarer til hinanden. Valutamæssigt er derfor Valutacentralen og Valutaattestsystemet i mine Øjne aldeles ikke en Nødvendighed.

Der tales saa om, at man for den udenlandske Valuta skal have, hvad den er værd i det aabne Marked. Naar vi har et lukket Pengemarked, som vi har det, og Nationalbanken har Adgang til at bruge Diskontoen, og der er Adgang til at forhøje eller nedsætte Toldsatser og Toldpositioner, ja, saa kan man selvfølgelig godt tale om, hvad Valutaen er værd i det frie Marked, men Valutaen faar dog den Kurs, som Nationalbanken og Staten ønsker, den skal have. Derfor er der ikke, saa vidt jeg kan se, megen Ræson i Talen om, at man skal have for Valutaen, hvad den er værd i det frie Marked, naar vi har et lukket Pengemarked og benytter Midler til at begrænse Importen. Men det, der er det afgørende, er i mine Øjne, at Valutaen kan holdes paa en hvilken som helst Kurs, Nationalbanken vil, paa disse Vilkaar.

Her maa jeg maaske have Lov til at gøre en Bibemærkning. Naar det siges, at vi ikke kan sænke vor Valuta ad bankmæssig Vej, vil jeg gerne spørge, hvad dermed menes. Hvis man nemlig ønsker den sænket, kan det jo ikke ske ad anden Vej end den bankmæssige, saa naar man siger, at den ikke kan sænkes ad bankmæssig Vej, maa det formentlig være, fordi man mener, at den af udenrigspolitiske Grunde ikke maa sænkes yderligere. Men her vil jeg blot gerne have Lov til at minde om, at det jo ikke er mere end et Aars Tid siden, at den højtærede Udenrigsminister offentligt dementerede en Udtalelse af en Søn af den danske Gesandt i London, gaaende ud paa, at Danmark over for den engelske Regering havde forpligtet sig til ikke at sænke Kronen yderligere. Natur-

ligvis kan den danske Regering ikke, end-sige Nationalbankdirektør Bramsnæs, naar han forhandler om Vareudveksling i London mir nichts dir nichts uden om den danske Rigsdag forpligte sig til ikke at sænke den danske Krone. De Herrer kan ikke gøre Indgreb i den danske Stats møntpolitiske Suverænitæt, de kan ikke gøre Indgreb i et saa livsvigtigt økonomisk Spørgsmaal for en Stat som dens Valuta og dens Valutapolitik, især under saadanne Forhold, som vi nu staar i, uden at den danske Rigsdag er hørt. Under de Vilkaar, vi har nu, hvor Guldindløseligheden er suspenderet i Kraft af Lov, hvor vi har lukket Pengemarked i Kraft af Lov, kan en Regering ikke administrativt forpligte sig over for et fremmed Land til ikke under nogen Omstændighed at sænke Valutaen, den nationale Mønt. Naar man tager i Betragtning, hvorledes det gik i de første Aar, da det først hed sig, at Sterlingpariteten 18,16 var et livsvigtigt økonomisk Vilkaar for Danmark med Henblik paa de Fordele, vi skulde opnaa ved Ottawa-Konferencen, og Erfaringerne derefter viste, at England gik til en Kontingentering af vor Baconeksport i Efteraaret 1932, inden Danmark endnu var begyndt paa Handelstraktatforhandlingerne med England, og at England yderligere gav Dominions Toldfrihed for Smør og lagde Told paa det danske Smør, saa tør jeg jo nok spørge, om dette svarer til den højtærede Regerings Forudsigelser med Hensyn til Betydningen af at holde Sterlingpariteten. Er Forholdet ikke det, at England til Stadighed baade dengang og siden har gjort udelukkende, hvad det fandt stemmende med og nødvendigt af Hensyn til dets egne velforstaaede økonomiske Interesser uden i mindste Maade at spørge Danmark eller tage Hensyn til, at Danmark havde holdt først Sterlingpariteten og saa Shillingkronen? Tilmed har vi jo siden faaet Eksempler paa, hvorledes Kontingenteringen i Strid med Traktaten blev sat yderligere ned. Der blev officielt protesteret imod det fra dansk Side, men forgæves.

Jeg vil endelig hævde, at heller ikke handelspolitisk, for at opfylde Kontingenteringen efter den engelske eller den tyske Handelstraktat eller efter andre Traktater, er Valutacentralen og Valutaattestsystemet nødvendigt. Det kan alt sammen gøres med Oprindelsescertifikater gennem Toldvæsenet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.